

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla dr. Tóth József ügyvéd által képviselt I. r., II. r. és III. r. felpereseknek dr. Bujtor Ágnes ügyvéd által képviselt I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r. és VI. r. alperesek ellen **5.275.779 Ft tulajdonjogának megállapítása** iránti perében a Vas Megyei Bíróság 2009. április 16. napján kelt 18.P.20.713/2008/14. számú ítélete ellen az alperesek részéről 15. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelesek az I., II., III. és IV. r. alperesek fejenként 1000-, (Egyezer) Ft, az V-VI. r. alperesek pedig fejenként 500-, (Ötszáz) Ft fellebbezési eljárási költséget 15 napon belül megfizetni a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A per főtárgya tekintetében jogerőre emelkedett elsőfokú ítélet a tényállásban rögzítette, hogy az alperesek az örökösei annak a **"A"-nak**, aki a felperesi római katolikus egyházközségek plébánosa volt a 2007. januárjában bekövetkezett nyugdíjazásáig. A hívek egyházközségi adakozásából származó pénzüsszegeből 2006. augusztus 17-én 5.280.000,- Ft árfolyamértéken 5.275.779 db **E** Konzervatív Alap befektetési jegyet vásárolt a saját nevére. Az örökhagyó 2007. február 21-én a **Helység 1-i** püspöki hivatalban felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint az **E** Banknál 5.280.000,- Ft értékű befektetési jegyről szóló adásvételi szerződést átadta **"B"** püspöknek és vállalta annak közlését, hogy az összegből milyen arányban részesülnek a felperesi egyházközségek.

A vállalt kötelezettségének azonban a 2007. március 30-án bekövetkezett haláláig nem tett eleget. Ezen a napon az 5.274.779 db E Konzervatív Alap befektetési jegy értéke 5.527.434,- Ft volt.

Néhai "A" örökösei 4/5-öd részben és egymás között egyenlő arányban az I., II., III. és IV. r. alperesek, míg az elhalt testvér jogán a hagyatéki vagyron 1/5-öd része tekintetében egymás között egyenlő arányban az V. és VI. r. alperesek.

A befektetési jegyeket eredetileg a néhai hagyatékába nem vették fel. Az alperesek kérelmére azonban az eljáró közjegyző megkeresésére adott arról tájékoztatást az E Bank, hogy a néhai a saját nevére befektetési jegyeket vásárolt. A közjegyző ezek átadását mellőzte, a hagyatéki eljárásban igényét bejelentő felpereseket és az örökösöket az egyéb törvényes út igénybevételére hívta fel.

A felperesek keresete folytán az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy az E Befektetési Zrt. számláján nyilvántartott 5.275.779 db E Konzervatív Alap befektetési jegyek tulajdonosa 46,4 százalékban az I. r. , 33,7 százalékban a II. r., míg 19,9 százalékban a III. r. felperes.

Az I-IV. r. alpereseket a felperesek - mint egyetemlegesen jogosultak - javára fejenként 27.637,- Ft, az V-VI. r. alpereseket pedig fejenként 13.819,- Ft perköltség megfizetésére kötelezte. Rendelkezett továbbá a feljegyzett elsőfokú eljárási illeték megfizetéséről is akként, hogy az I-IV. r. alperesek fejenként 66.329,- Ft, míg az V., VI. r. alperesek fejenként 33.165,- Ft állam javára történő megfizetésére kötelesek.

A perköltség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés azt tartalmazza, hogy a felperesek jogi képviselőjének munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és a (6) bekezdése alapján határozta meg. Az ügyvédi munkadíj összegét az egyébként megállapítható összeg felére csökkentette, mert ez áll arányban a kifejtett ügyvédi tevékenységgel és a per bonyolultságával.

A feljegyzett elsőfokú eljárási illeték viselésére is a pereszes alpereseket kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, de utalással a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13. § (2) bekezdésére is.

Az ítélet ellen, annak a perköltségre és a meg nem fizetett illetékre vonatkozó részét támadva az alperesek éltek fellebbezéssel.

A fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ítéletábrla tárgyaláson kívül bírálta el és azt alaptalannak ítélte.

Az alperesek fellebbezése egyfelől a megállapított illeték alapjának, a fizetendő illeték összegének, másfelől a felperesek javára megfizetendő elsőfokú perköltség összegének csökkentésére irányult.

A fellebbezésben kifejtették, hogy a feljegyzett illeték alapját, a pertárgy értékét 5.275.779,- Ft-ban határozta meg az elsőfokú bíróság a befektetési jegyeknek néhai "A" elhalálozásakor időpont szerinti értékét figyelembe véve. A fellebbezési érvelés szerint azonban a befektetési jegyek árfolyama változó, 2008. ősze óta csökkent, már csak 0,9041. Ezen árfolyam értékre tekintettel kérték a perköltség alapjául szolgáló perérték meghatározását 4.769.831,- Ft-ban. Az így megállapítandó pertárgy értékhez kell tehát

igazítani az alperesek szerint az illeték alapját, ekként az általuk megfizetendő illeték összegét is csökkenteni kell 286.189,- Ft-ra. Kérték továbbá a felperesek javára megítélt perköltség összegének leszállítását is, összesen 119.245,- Ft-ra.

A felperesek az írásbeli ellenkérelmükben az ítélet megfellebbezett rendelkezéseinek helyben hagyását kérték.

Az alperesek fellebbezése alaptalan.

A Pp. 24. § (1) bekezdése értelmében a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített jog vagy követelés értéke az irányadó. A pertárgyérték meghatározása vagyoni jogi perekben nem csak a hatáskör, de az illeték mértékének megállapítása szempontjából is alapvető jelentőségű. A polgári peres eljárásban az illeték alapja - ha a törvény másként nem rendelkezik - az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke. (Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 39. § (1) bekezdése.)

Az pedig nem vitás, hogy a per tárgyának értéke az eljárás megindításakor 5.275.779,- Ft volt. Az alperesek a felperesek által megjelölt perértéket vitássá nem tették, sőt a peres felek egybehangzóan jelölték meg a per tárgyának értékét a Pp. 26. §-ának megfelelően (18.P.20.713/2008/5.számú jegyzőkönyv 2. oldala). A pertárgy értékének, ezzel együtt az illeték alapjának meghatározásakor az eljárás későbbi szakaszában bekövetkező esetleges változása - csökkenés vagy növekedés - már nem vehető figyelembe a törvény azon rendelkezése mellett, hogy a polgári eljárásban az illeték alapja az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke. Ehhez képest helyes a kereseti illeték összegét meghatározó elsőfokú döntés.

Nem helytálló a fellebbezés az első fokú perköltség összegének csökkentésére vonatkozó részében sem. Az elsőfokú bíróság az ítéletében megindokolta, hogy a pernyertes felperesek jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíj jogszabály szerint megállapítható mértékét azért csökkenti a felére, mert ez áll arányban az ügy bonyolultságával és a kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

Az ítélet tábla a kellően megindokolt ezen ítéleti rendelkezés megváltoztatását, az elsőfokú perköltség összegének további csökkentését sem ítélte alaposnak. A felperesek az írásbeli ellenkérelmükben helyesen utaltak arra, hogy az ügyben a felperesek jogi képviseletét ellátó ügyvéd négy tárgyaláson vett részt és írásbeli előkészítést is végzett. A pertárgy értéke és a kifejtett ügyvédi tevékenység az elsőfokú ítéletben megállapított összegű perköltséggel megfelelő értékelést nyert.

A kifejtett indokokból a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését az ítélet tábla helyben hagyta.

A felperesek jogi képviselete folytán felmerült ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdése alapján állapította meg.

Győr, 2009. október 5. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: